

192. Bålen

1. Lik en Afrodite, inbäddad mellan dunen,
i naturlig oskulds sköna högtidsskrud,
väntar Aspasi i svällande paulunen
Ack, för länge re'n att famna mig som brud
/:Men att lämna bålen, innan den blir slut?
Nej, madam får vänta, tills vi druckti ut:/

2. Vänskap är en planta alltför rar att finna
Ve den, som ej fått förstånd att odla den!
Hellre jag förlorad ger min älskarinna
än jag skämtar bort en gammal prövad vän
Men, att lämna bålen innan den är slut?
Å nej, käre, vänta tills vi druckit ut

3. Huru mycket än hans vördighet må ropa:
»Rikdom är blott grus, förgänglighet och mull»
Är det likaväl rätt artigt att tillhopa
ha en samlad fyrk av några tunnor guld.
Men att lämna bålen, innan den tar slut?
Nej, tids nog att samla, se'n vi druckit ut

4. »Kära doktor, kom! mamsell har ont i magen,
knappt en fjärdels timma kan hon hålla tätt
Stackars liten en, hon springer hela dagen,
för var gång hon springer, släpper hon en skvätt»
Men att lämna bålen, innan den tar slut?
Nej, mamsell må korka, tills vi druckit ut!

5. Gamla Barbro ropar jämmerligt på prästen,
Michael och Satan raffla om dess själ
Nervid trappan väntar klockaren med hästen,
rädd är gumman om sitt andeliga väl.
Men att lämna bålen, innan den blir slut?
Å nej, kär'ngen dör ej, förrn vi druckit ut

6. Visligt gör visst den, som tänker på sin ända
Vad vi kokat här, det få vi supa där
Också har jag tänkt att genast mig omvända,
om det ock må kosta ånger och besvär.
Men att lämna bålen, innan den blir slut?
Nej, nog blir jag omvänd, se'n vi druckit ut

7. Världarna förgås och stjärnorna krevera,
månen utav ostmask en gång frätes upp.
Solen, rämnad, skall i natten rekylera,
vid basune-gäll av domedagens tupp
För de fromme se'n skall redas till en bål
att i evig nektar dricka bryggarns skål

/Ord av J. A. Wadman. Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 192/